ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល
THE ARBITRATION COUNCIL

លេខ និង ឈ្មោះសំណុំរឿង : ៤០/១១-យ៉ាង គ័ង

កាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីសម្រេច : ថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១

យោបល់ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេច: ដោយអាជ្ញាកណ្តាល អ៊ឹង សុទ្ធី

សេចក្តីសម្រេចអាជ្ញាកណ្តាល

(ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ៣១៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ)

សមាសភាពក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីនិយោជក: **អ៊ឹង សុទ្ធី**

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីកម្មករនិយោជិត: **អន ណាន**

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយអាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីរខាងលើ: **គង់ ផល្លះ**

ភាគីនៃវិវាទ

១- ភាគីនិយោជក

ឈ្មោះ : **ក្រុមហ៊ុន យ៉ាង គ័ង (ខេមបូឌា) ហ្គាមេន ភីធីអ៊ី អិលធីឌី**

អាសយដ្ឋាន : អាគារ E ភូមិដំណាក់ធំ សង្កាត់ស្ទឹងមានជ័យ ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ : ០៩៧ ៦៤៣ ០៨ ០៨ ទូរសារ : គ្មាន

តំណាងភាគីនិយោជក :

១- លោក តុប ស៊ីថា ជំនួយការនាយកក្រុមហ៊ុន

២- លោក ផូ លឹមទាង ប្រធានរដ្ឋបាល

២- ភាគីកម្មករនិយោជិត

ឈ្មោះ : **- សហព័ន្ធសហជីពជាតិនៃឧស្សាហកម្មវាយនភ័ណ្ឌកាត់ដេរកម្ពុជា**

- សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេររោងចក្រ យ៉ាង គ័ង

អាសយដ្ឋាន : អាគារ E ភូមិដំណាក់ធំ សង្កាត់ស្ទឹងមានជ័យ ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ

លេខទូរស័ព្ទ : ០១២ ៦៥៥ ៨៤៩ ទូរសារ : គ្មាន

តំណាងកម្មករនិយោជិត:

១- លោក នាក់ នួន អគ្គលេខាធិការសហព័ន្ធសហជីពជាតិនៃឧស្សាហកម្មវាយនភ័ណ្ឌកាត់ដេរកម្ពុជា

២- លោក ហ៊ុយ សម្បត្តិ មន្ត្រីសហព័ន្ធសហជីពជាតិនៃឧស្សាហកម្មវាយនភ័ណ្ឌកាត់ដេរកម្ពុជា

៣- លោក ស៊ិន សុផាត សកម្មជនសហជីព

៤- លោក រិន សុភ័ក្ត្រ សកម្មជនសហជីព

៥- លោក យឹម យិន សកម្មជនសហជីព

៦- កញ្ញា មិន ធឿន សកម្មជនសហជីព

៧- កញ្ញា ឡេង ណាង សកម្មជនសហជីព

បញ្ហាក្នុងវិវាទ

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១- បងប្អូនកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកឈ្មោះ ម៉ម តាំងសេង, សែត ជឿន, សយ ពុត្ថា និង ឡុង វ៉ាន់ ដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំសហជីព និងសកម្មជន (សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេររោងចក្រ យ៉ាង គ័ង) ឱ្យចូលធ្វើការជាធម្មតាវិញ ដោយហេតុថា ក្រុមហ៊ុនមានការរើសអើងសហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេររោងចក្រ យ៉ាង គ័ង ព្រោះ ក្រោយពីថ្នាក់ដឹកនាំបានបង្ហាញបញ្ជីកាដល់ក្រុមហ៊ុន ក្រុមហ៊ុនធ្វើការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារថ្នាក់ដឹកនាំ និងសកម្មជនទាំងនេះតែម្តង។ ដោយឡែក ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនអាចទទួលយកអ្នកទាំងបួននាក់ខាងលើឱ្យចូលធ្វើការវិញបានទេ ដោយហេតុថា ក្រុមហ៊ុនបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារតែប៉ុណ្ណោះ ហើយក្រុមហ៊ុនក៏ពុំបានដឹងជាមុនថា អ្នកទាំងបួននាក់ខាងលើ ជាថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពណាមួយឡើយ។ ហើយការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាមួយលើក១មានកម្មករច្រើន។

២- កម្មករនិយោជិតទាមទារមិនឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់លុយចំនួន ១០០០ រៀល ឱ្យទៅសហជីពដែលសាមីខ្លួនកម្មករមិនបានយល់ព្រមជាមុន និងទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសងលុយនេះមកវិញ។ ដោយឡែក ភាគីក្រុមហ៊ុនបានកាត់លុយ ១០០០ រៀលនេះ តាមតែបញ្ជីឈ្មោះដែលសហជីពបានឱ្យតែប៉ុណ្ណោះ (បើគ្មានបញ្ជីឈ្មោះ ក្រុមហ៊ុនក៏មិនកាត់ឱ្យដែរ)។

៣- កម្មករនិយោជិតទាមទារសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនសង់រោងបាយ ដោយហេតុថា សព្វថ្ងៃនេះ កម្មករនិយោជិតគ្មានកន្លែងអង្គុយញ៉ាំបាយឡើយ។ ដោយឡែក ភាគីក្រុមហ៊ុននឹងពិចារណារៀបចំជូន ដោយហេតុថា ទីតាំងចង្អៀតពេក។

THE ARBITRATION COUNCIL

៤- កម្មករនិយោជិតទាមទារក្រុមហ៊ុនឱ្យមានគ្រូពេទ្យប្រចាំក្នុងក្រុមហ៊ុន និងមានថ្នាំពេទ្យសម្រាប់សង្គ្រោះបឋម។ ដោយឡែក ភាគីក្រុមហ៊ុនកំពង់ធ្វើការរៀបចំ ព្រោះក្រុមហ៊ុនមានគ្រូពេទ្យមួយនៅចំងាយប្រហែល ១៥០ ម៉ែត្រ ពីក្រុមហ៊ុន សំរាប់ជួយពិនិត្យ និងព្យាបាលកម្មករសព្វថ្ងៃនេះ។

៥- (ចំណុចទី១០ មួយផ្នែក) កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនរៀបចំទូដាក់ស្បែកជើង និងសំភារៈផ្សេងៗ។ ដោយឡែក ភាគីក្រុមហ៊ុននឹងធ្វើការពិចារណាការទាមទារនេះ។

៦- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនរំលាយកិច្ចសន្យាការងារដែលមានថិរវេលាកំណត់ ជំនួសដោយកិច្ចសន្យាការងារគ្មានថិរវេលាកំណត់វិញ ដោយហេតុថា កិច្ចសន្យាការងារដែលមានថិរវេលាកំណត់អនុវត្តកន្លងមកក្នុងក្រុមហ៊ុននេះមានរយៈពេលលើសពី ២ ឆ្នាំហើយ។ ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពតាមការទាមទារនេះឡើយ ព្រោះក្រុមហ៊ុនអនុវត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ត្រង់មាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្ដីពីការងារ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្ដីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទីពីរ(ខ)(មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្ដីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្ដីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាលលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្ដីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាលលេខ ១៣៣ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ (អាណត្តិទី៨)។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្ដីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទី ២ (ក) នៃច្បាប់ស្ដីពីការងារ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សានោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្ដីអំពីការមិនសះជា លេខ ៣១១ ក.ប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាល នៅថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធី

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្ដាល ភូមិគ្រឹះលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧ (ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី), សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ (វេលាម៉ោង ៤:០០ នាទី រសៀល)។

បញ្ហានៃនីតិវិធី:

នៅថ្ងៃទី១៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ បានទទួលពាក្យបណ្ដឹងរបស់សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ **យ៉ាង ត័ង** ដែលទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលំអលក្ខខណ្ឌការងារ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលបណ្ដឹងរួចមក នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានចាត់តាំងមន្ត្រីឱ្យចុះផ្សះផ្សាលើចំណុចវិវាទទាំងអស់ចំនួន ១៣ ចំណុច ដោយទទួលបាន

THE ARBITRATION COUNCIL

លទ្ធផលសះជាចំនួន ៧ ចំណុច និងមិនសះជាចំនួន ៦ ចំណុច។ ចំណុចមិនសះជាចំនួន ៦ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ តាមរយៈរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន យ៉ាង ត៍ង លេខ ៣១១ ក.ប/អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញភាគីក្រុមហ៊ុន និងភាគីកម្មករនិយោជិតមកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សាលើករណីមិនសះជាចំនួន ០៦ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ វេលាម៉ោង ០៤:00 នាទី រសៀល។

ភាគីទាំងពីរមានវត្តមាននៅថ្ងៃសវនាការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល។ នៅថ្ងៃសវនាការ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមសួររកនូវព័ត៌មានបន្ថែម និងធ្វើការផ្សះផ្សាលើចំណុចមិនសះជាចំនួន ០៦ ចំណុចនេះ។ ជាលទ្ធផល ភាគីក្រុមហ៊ុន និងភាគីសហជីពកម្មករនិយោជិតបានសះជានឹងគ្នាលើចំណុចវិវាទចំនួន ៥ ចំណុច គឺ ចំណុចវិវាទទី១ ចំណុចវិវាទទី២ (ទាក់ទងការកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីព) ចំណុចវិវាទទី៣ ចំណុចវិវាទទី៤ និងចំណុចវិវាទទី៥។ ចំណុចវិវាទដែលនៅសល់ គឺ ចំណុចវិវាទទី២ (មួយផ្នែក) ចំណុចវិវាទទី៦។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយលើវិវាទ ដែលនៅសល់នេះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម។

ជាទូទៅភាគីវិវាទ ដែលមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានសិទ្ធិជ្រើសរើសប្រភេទ*សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលជាប់កាតព្វកិច្ច ឬសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមិនជាប់កាតព្វកិច្ច ទោះបីជាវិវាទនេះជាវិវាទអំពីសិទ្ធិ ឬវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍* ក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែផ្អែកលើអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងវិជ្ជាជីវៈក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ ដែលចុះហត្ថលេខា ដោយសហភាពសហជីព សហព័ន្ធសហជីព និងសហជីពចំនួន ៦ និងប្រធានសមាគមរោងចក្រកាត់ដេរ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ ភាគីដែលជាហត្ថលេខីនៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នានេះ ត្រូវតែទទួលយកសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលជាប់កាតព្វកិច្ចចំពោះវិវាទអំពីសិទ្ធិ។ ចំណែកឯវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍វិញ ភាគីដែលជាហត្ថលេខីនៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នានេះ មានសិទ្ធិជ្រើសរើសសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលជាប់កាតព្វកិច្ចក៏បាន ឬសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមិនជាប់កាតព្វកិច្ចក៏បាននៅពេលសវនាការអាជ្ញាកណ្តាល។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីនិយោជកមិនមែនជាហត្ថលេខីនៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងវិជ្ជាជីវៈក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ទេ។ ដូច្នេះ អនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា មិនអនុវត្តចំពោះគូភាគីក្នុងសំណុំរឿងនេះទេ។ ដូច្នេះ ភាគីទាំងពីរមានសិទ្ធិជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ច ឬមិនជាប់កាតព្វកិច្ច។ ក្នុងករណីនេះ ភាគីបានជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមិនជាប់កាតព្វកិច្ច ទាំងវិវាទអំពីសិទ្ធិ និងវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍។

THE ARBITRATION COUNCIL

ភស្តុតាង

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី : គ្មាន

ឯកសារ ភស្តុតាង ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក :

១- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់នាយករោងចក្រ យ៉ាង ត័ង ប្រគល់សិទ្ធិជូនលោក តុប ស៊ីថា ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

២- លិខិតលាឈប់ពីការងាររបស់ឈ្មោះ សែត ជឿន, សយ ពុតថា, ឡុង វ៉ាន និងឈ្មោះ ម៉ម តាំងសេង ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

១- ពាក្យបណ្តឹងរបស់កម្មករ-កម្មការិនី រោងចក្រ យ៉ាង ត័ង គោរពជូន ប្រធានសហព័ន្ធសហជីពជាតិនៃឧស្សាហកម្មវាយនភ័ណ្ឌកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីសុំប្តឹងនាយកក្រុមហ៊ុន យ៉ាង ត័ង ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

២- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជិកាសហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេររោងចក្រ យ៉ាង ត័ង ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១១។

៣- ស្នាមមេដៃកម្មករ-កម្មការិនី រោងចក្រ យ៉ាង ត័ង សូមប្រកាសបដិសេធទាំងស្រុងចំពោះស្នាមមេដៃកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ដែលក្រុមហ៊ុនបានបង្ខិតបង្ខំ និងគំរាមកំហែងឱ្យផ្តិតមេដៃមិនចូលរួមធ្វើកូដកម្ម បើមិនព្រមផ្តិត ក្រុមហ៊ុននឹងមិនបើកលុយឱ្យ និងបណ្តេញចេញពីរោងចក្រ។

៤- បញ្ជីឈ្មោះអ្នកធ្វើការលើសពីពីរឆ្នាំ ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនប្រើប្រាស់កិច្ចសន្យាមានថិរវេលាមិនកំណត់ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន យ៉ាង ត័ង លេខ ៣១១ ក.ប/អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន យ៉ាង ត័ង ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការលេខ ២២៧ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ២២៨ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករនិយោជិត
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា :

- ក្រុមហ៊ុន យ៉ាង គ័ង (ខេមបូឌា) ហ្គាមេន ភីធីអ៊ី អិលធីឌី មានអាសយដ្ឋាននៅ អាគារ E ភូមិដំណាក់ធំ សង្កាត់ស្ទឹងមានជ័យ ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ មានជួលកម្មករនិយោជិតសរុបចំនួន ៦០០ នាក់។
- សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ យ៉ាង គ័ង ដែលមានកម្មករនិយោជិតជាសមាជិកសហជីពប្រហែល ៦០០ នាក់ គឺជាដើមបណ្តឹងនៅក្នុងរឿងនេះ។

ចំណុចវិវាទទី ២ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីព មកសហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ យ៉ាង គ័ង តាមបញ្ជីឈ្មោះដែលដាក់ជូន។ កម្មករនិយោជិតក៏ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសងប្រាក់ឈ្នួលដែលកន្លងមក ក្រុមហ៊ុនបានកាត់ភាគទានឱ្យសហជីពផ្សេង ដោយមិនមានការឯកភាពពីកម្មករនិយោជិត។

- សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ យ៉ាង គ័ង ស្នើសុំឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទានដល់សមាជិករបស់ខ្លួន ដែលមានចំនួនប្រហែល ៦០០ នាក់។
- សហជីពនេះ ក៏ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសងប្រាក់រំលឹកទាក់ទងនឹងភាគទានសហជីព មកសមាជិក ៦០០ នាក់នោះវិញ ដោយហេតុថា កន្លងមកសមាជិក ៦០០ នាក់នោះ គឺមិនបានយល់ព្រមឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទានឱ្យសហជីពផ្សេងនោះទេ។
- សហជីពនេះ បានដាក់បញ្ជីឈ្មោះសម្រាប់ឱ្យនិយោជកកាត់ភាគទានមកសមាជិករបស់ខ្លួនរួចហើយ។ ក្រុមហ៊ុនកំពុងពិនិត្យមើលលើបញ្ជីឈ្មោះនោះ និងមិនទាន់កាត់ឱ្យសហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ យ៉ាង គ័ង នៅឡើយទេ។
- ក្រុមហ៊ុនកន្លងមក គឺកាត់ប្រាក់ភាគទានទៅឱ្យសហជីពផ្សេងក្រៅពីឈ្មោះ សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ យ៉ាង គ័ង ដោយផ្អែកលើបញ្ជីឈ្មោះរបស់សហជីពដែលផ្តល់មក។ ការកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីពនេះ គឺមិនដែលមានការតវ៉ាពីកម្មករនិយោជិតពីការកាត់ប្រាក់នេះទេ។
- តាមរយៈការអះអាង និងភស្តុតាង ទាក់ទងនឹងបញ្ជីឈ្មោះស្នើសុំរបស់កម្មករនិយោជិត គឺមិនឃើញមានកាលកំណត់បញ្ជាក់ពីថ្ងៃខែ ដែលនិយោជកកាត់ និង ដែលកម្មករនិយោជិតនោះ មិនព្រមឱ្យកាត់នោះឡើយ។
- កម្មករនិយោជិតឈ្មោះ ឡេង ណាង បានបញ្ជាក់ថា ខ្លួនចូលធ្វើការនៅឆ្នាំ២០១០ ខ្លួនមិនបានអនុញ្ញាតឱ្យ

និយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទាននោះទេ ប៉ុន្តែខ្លួនមិនបានធ្វើការតវ៉ាទៅនិយោជកឡើយ ទោះបីជាខ្លួនដឹងពីការកាត់ប្រាក់ឈ្នួល តាមរយៈតារាងប្រាក់ឈ្នួលក៏ដោយ។

ចំណុចវិវាទទី ៦ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនប្តូរកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់ទៅ កិច្ចសន្យាមានថិរវេលាមិនកំណត់ ចំពោះកម្មករនិយោជិតដែលធ្វើការលើសពី ២ ឆ្នាំ

- នៅក្នុងក្រុមហ៊ុននេះ មានកិច្ចសន្យាការងារពីរប្រភេទ គឺ កិច្ចសន្យាការងារដែលមានថិរវេលាកំណត់ និងកិច្ចសន្យាការងារដែរមានថិរវេលាកំណត់។
- ចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលមានកិច្ចសន្យាមានថិរវេលាមិនកំណត់មានចំនួន២០នាក់ និងមានកិច្ចសន្យាមានថិរវេលាកំណត់មានប្រហែល ៦០០ នាក់។ ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិត ដែលមានកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់ មានកម្មករនិយោជិតដែលធ្វើការលើសពី ២ ឆ្នាំ មានប្រហែល ៣០ ទៅ ៤០ ភាគរយ ។
- ការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន គឺធ្វើកិច្ចសន្យារយៈពេល ៦ ខែម្តង ដោយមិនគិតប្រាក់បំណាច់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាឱ្យនោះទេ។ ប៉ុន្តែ នៅខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ ក្រុមហ៊ុនបានចាប់អនុវត្តដោយគិតប្រាក់បំណាច់ ៥ ភាគរយ ឱ្យដល់កម្មករនិយោជិតនៅពេលដល់ការកំណត់នៃកិច្ចសន្យានីមួយៗ។
- កម្មករនិយោជិតបានដាក់បញ្ជីឈ្មោះ អ្នកដែលធ្វើការលើសពី ២ ឆ្នាំ ដែលមានចំនួន ១៧ នាក់ នៅថ្ងៃទី២៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានឱ្យនិយោជកដាក់លិខិតជំទាស់លើភស្តុតាងនៅថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ប៉ុន្តែនិយោជកមិនបានដាក់លិខិតជំទាស់ទៅនឹងភស្តុតាងនោះទេ។
- បញ្ជីឈ្មោះកម្មករនិយោជិតទាំង ១៧ នាក់ មានរាយនាម ដូចខាងក្រោម :

ល.រ	ឈ្មោះ	អត្តលេខ	ថ្ងៃចូលធ្វើការ
១	តើយ គីមធី	៥៣១	២០០៥
២	សុង គន្ធា	៥៩៣	២០០៩
៣	មុត សុផល	៣២១	២០០៩
៤	អាំ អុន	៦៣៥	២០០៨
៥	គង់ ដៀប	៩១	២០០៨
៦	គីវ ទូច	៦៥៤	ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩
៧	យាន ដានី	៧០២	២០០៧
៨	រឿង បុនធឿន	៨១៤	ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៨
៩	វង់ សុម៉ាលី	៦៣៨	២០០៨

១០	ភឿន ធីម	៧៧	២០០៤
១១	ជ្រើន ភន	៥៥៤	២០០៧
១២	សែត ធី	១៧៣	២០០៧
១៣	គក ចំណាន	០២	២០០៦
១៤	អ៊ាន សាអាង	គ្មានអត្តលេខ	២០០៩
១៥	ស្រីរត្ន័	៥០៦	២០០៩
១៦	ស្រីយ៉ា	៥១០	២០០៩
១៧	ស្រីរត្ន័	២៥៣	២០០៩

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចៈ

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖ កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីព មកសហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ យ៉ាង គ័ង តាមបញ្ជីឈ្មោះដែលដាក់ជូន។ កម្មករនិយោជិតក៏ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសងប្រាក់ឈ្នួលដែលកន្លងមក ក្រុមហ៊ុនបានកាត់ភាគទានឱ្យសហជីពផ្សេង ដោយមិនមានការ ឯកភាពពីកម្មករនិយោជិត

កថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១២៩ ច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " *ប៉ុន្តែកម្មករនិយោជិតអាចអនុញ្ញាតឱ្យកាត់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្លួនដើម្បីបង់ភាគទានសហជីពដែលខ្លួនជាសមាជិក។ ការអនុញ្ញាតនេះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និង អាចបដិសេធវិញបានគ្រប់ពេលវេលា*"។

ប្រការ ៥ នៃប្រកាសលេខ ៣០៥ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទា ចែងថា "*កម្មករនិយោជិតទាំងអស់ ដែលជាសមាជិកសហជីពអាចស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច១៥ថ្ងៃមុន ដើម្បីឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្លួនដើម្បីបង់ភាគទានសហជីពដែលខ្លួនជាសមាជិក ហើយនិយោជកត្រូវតែអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមសំណើនេះ*"។

ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការបកស្រាយមាត្រា ១២៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងប្រការ ៥ នៃប្រកាស ៣០៥ ថា កម្មករនិយោជិតអាចអនុញ្ញាតឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីពពីប្រាក់ឈ្នួលរបស់ពួកគេបាន។ ប៉ុន្តែការអនុញ្ញាតនេះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅគ្រប់ពេលទាំងអស់។ នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិតយល់ព្រមឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទាន និយោជកត្រូវតែកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីព ហើយបញ្ជូនទៅឱ្យសហជីព (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល *លេខ ០៣/០៣-តុងហ្គា ហេតុផលចំណុច វិវាទទី៩, លេខ ០៥/០៣-ជប វ័ន្ត ហ្គាមិន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ១៦/០៥-ញូ ភាញ់ ហេតុផល ចំណុចវិវាទទី១១*) ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់លេខ ៦២/០៤-អ៊ីស៊ីន ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា " *ប្រសិនបើសហជីព*

THE ARBITRATION COUNCIL

មានបំណងឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីពពីប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករ សហជីពត្រូវប្រគល់ឯកសារដែលមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និងអាចយកជាការបាន ដូចជាបញ្ជីឈ្មោះ ដែលមានហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃរបស់កម្មករ សាមីនិងលិខិតផ្សេងៗទៀតដែលមានលក្ខណៈរួមគ្នាក្តី ឬមានលក្ខណៈជាបុគ្គលក្តីដែលយល់ព្រម និងអនុញ្ញាតឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្លួនសំរាប់បង់ភាគទានសហជីព។ នៅពេលទទួលបានឯកសារនេះ និយោជកត្រូវកាត់ប្រាក់ភាគទាននេះ ហើយប្រគល់ឱ្យសហជីពរៀងរាល់ខែ។ ជាបន្ថែមទៀត សហជីពត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឱ្យនិយោជក អំពីការផ្លាស់ប្តូរការយល់ព្រមឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទានពីប្រាក់ឈ្នួលរបស់កម្មករ"។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ *៦០/០៥-អេវើហ្គ្រីន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី ១*)។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ស្របតាមការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងខាងលើ។ តាមអង្គហេតុ និយោជកទទួលស្គាល់ថា ពិតជាបានទទួលលិខិតសុំឱ្យកាត់ភាគទានរបស់សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ **យ៉ាង តំង**។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីពតាមបញ្ជីឈ្មោះរបស់សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ **យ៉ាង តំង** ដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យកាត់របស់កម្មករនិយោជិត។

តាមអង្គហេតុដដែល កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកសងប្រាក់ភាគទាន ដែលបានកាត់កន្លងមកដោយមិនមានការអនុញ្ញាត។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត និងភស្តុតាងដែលកម្មករនិយោជិតដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល គឺមិនមានបញ្ជាក់ច្បាស់ពីពេលវេលា ដែលឱ្យនិយោជកត្រូវសងនោះទេ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា តាមរយៈការអះអាងរបស់កម្មករនិយោជិត ដែលមកចូលរួមសវនាការ គឺពួកគេទទួលស្គាល់ថា ខ្លួនដឹងច្បាស់ពីការកាត់ប្រាក់ភាគទាននេះ ប៉ុន្តែខ្លួនមិនបានធ្វើការតវ៉ានោះទេ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបង្ហាញភស្តុតាងទាក់ទងនឹងកម្មករនិយោជិតមិនស្ម័គ្រចិត្តឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់ប្រាក់ភាគទាននោះ គឺមានភាពមិនច្បាស់លាស់នោះទេ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិតមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យក្រុមហ៊ុនសងប្រាក់ភាគទានសហជីព ដែលក្រុមហ៊ុនបានកាត់កន្លងមកនោះទេ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចថា ភាគីដែលធ្វើការចោទប្រកាន់មានបន្ទុកបង្ហាញភស្តុតាង។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់សំណុំរឿងលេខ *៧៩/០៥-អេវើរហ្គ្រីន. លេខ ៧៧/០៨-ស៊ីង តាយ ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១. លេខ ១០១/០៨-ជីឌីអ៊ីម ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១ និង ទី២ និងលេខ ១០៨/០៨-ហ្វូហ្គោ ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៤*)។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ស្របទៅនឹងសំណុំរឿងមុនដែរ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបដិសេធការទាមទារឱ្យនិយោជកសងលុយ ដែលក្រុមហ៊ុនបានកាត់ភាគទានទៅឱ្យសហជីពនាពេលកន្លងមក។

THE ARBITRATION COUNCIL

ចំណុចវិវាទទី ៦ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនប្តូរកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់ ទៅជាកិច្ចសន្យាមានថិរវេលាមិនកំណត់ ចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការលើសពី ២ ឆ្នាំ

មាត្រា៦៧ កថាខណ្ឌទី២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " *កិច្ចសន្យាការងារដែលធ្វើឡើងដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ដោយមានកំណត់ថិរវេលាពិតប្រាកដ មិនអាចមានរយៈពេលលើសពី ២ ឆ្នាំបានឡើយ ។ កិច្ចសន្យានេះអាចបន្តសារជាថ្មីម្តង ឬច្រើនដងបាន ដរាបណាការបន្តសាជាថ្មីនោះ មានថិរវេលាអតិបរិមាមិនលើសពី២ឆ្នាំ ។ ការអនុវត្តផ្ទុយនឹងវិធានខាងដើមនាំឱ្យកិច្ចសន្យាការងារនោះ ក្លាយជាកិច្ចសន្យាដែលគ្មានកំណត់ថិរវេលាពិតប្រាកដ*" ។

មាត្រា៧៣ កថាខណ្ឌទី៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា" *ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាមានកំណត់ថិរវេលាលើស ពី ៦ ខែ កម្មករនិយោជិតត្រូវបានគេជូនដំណឹងមុនចំនួន ១០ ថ្ងៃ អំពីការផុតរលត់នៃកិច្ចសន្យា ឬការមិនបន្តឡើងវិញនៃកិច្ចសន្យា ។ រយៈពេលជូនដំណឹងមុននេះ ត្រូវកំណត់ឱ្យដល់ ១៥ ថ្ងៃ ចំពោះកិច្ចសន្យាមានថិរវេលាលើសពី១ឆ្នាំ ។ បើគ្មានការជូនដំណឹងមុនទេ កិច្ចសន្យាត្រូវបន្តក្នុងថិរវេលាស្មើគ្នានឹងថិរវេលា ដែលបានចុះកិច្ចសន្យាគ្រាដំបូង ឬត្រូវចាត់ទុកថា ជាកិច្ចសន្យា គ្មានកំណត់ថិរវេលាពិតប្រាកដ បើថិរវេលាសរុបនៃការបន្តកិច្ចសន្យានោះលើសពីថិរវេលាដែលមានកំណត់ក្នុងមាត្រា៦៧* " ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៣៦/០៦-ម៉ុនដូតិច្ស ចំណុចវិវាទទី២ និងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៥៧/០៦-អេវើគ្រីន ចំណុចវិវាទី៣ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយមាត្រា ៦៧(២) មានន័យថា " *កិច្ចសន្យាមានថិរវេលាកំណត់នឹង ក្លាយជាកិច្ចសន្យាមិនមានកំណត់ថិរវេលា នៅពេលដែលការបន្តសារជាថ្មីនោះធ្វើឱ្យរយៈពេលសរុបនៃកិច្ចសន្យានីមួយៗ ដែលត្រូវបានបន្តសារជាថ្មីនោះ មានរយៈពេលលើសពីពីរឆ្នាំ* "។

នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបង្គាប់ឱ្យនិយោជកប្តូរកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាមិនកំណត់ ដោយសារការអនុវត្តកិច្ចសន្យាមានថិរវេលាកំណត់របស់ក្រុមហ៊ុនបានបន្តកិច្ចសន្យានោះលើសពី ២ ឆ្នាំ ដែលផ្ទុយនឹងខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ *(សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល សំណុំរឿងលេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ិនតិច ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១, លេខ ៣៦/០៦-ម៉ុនដូតិច្ស ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២)* ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ កម្មករនិយោជិតទាំង ១៧ នាក់ខាងលើ គឺមានកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានថិរវេលាចំនួន ៦ ខែម្តង ហើយត្រូវបានក្រុមហ៊ុនបន្តរហូតដល់ថិរវេលាសរុបនៃកិច្ចសន្យានោះលើសពីពីរឆ្នាំ។ និយោជកនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ មិនបានធ្វើលិខិតជំទាស់ទៅនឹងភស្តុតាងទាក់ទងនឹងបញ្ជីឈ្មោះកម្មករនិយោជិតទាំង ១៧ នាក់នោះទេ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យនិយោជកប្តូរកិច្ចសន្យាការងារកម្មករនិយោជិតទាំង ១៧ នាក់ ដែលមានថិរវេលាសរុបនៃកិច្ចសន្យាការងារលើសពី ២ ឆ្នាំ ទៅជាកិច្ចសន្យា ដែលមានថិរវេលាមិនកំណត់ ។

យោងតាមការបង្ហាញភស្តុតាង អង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចចេញសេចក្តីបង្គាប់ ដូចតទៅ :

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី ២ :

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជកកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីព តាមបញ្ជីឈ្មោះរបស់សហជីពឧស្សាហកម្មកាត់ដេរវោងចក្រ យ៉ាង គ័ង ដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យកាត់របស់កម្មករនិយោជិត។
- បដិសេធការទាមទារឱ្យនិយោជកសងលុយ ដែលក្រុមហ៊ុនបានកាត់ប្រាក់ភាគទានទៅឱ្យសហជីពផ្សេង ដោយសារកម្មករនិយោជិតមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់។

ចំណុចវិវាទទី ៦ :

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជកប្តូរកិច្ចសន្យាការងារ កម្មករនិយោជិតទាំង ១៧ នាក់ ដែលមានថិរវេលាសរុបនៃកិច្ចសន្យាការងារលើសពី ២ ឆ្នាំ ទៅជាកិច្ចសន្យាមានថិរវេលាមិនកំណត់។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន០៨ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមានភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន នៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងរយៈពេលនេះទេ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

ឈ្មោះ : **អ៊ឹង សុន្ធី**

ហត្ថលេខា: -----------------------------------

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : **អន ណន**

ហត្ថលេខា: -----------------------------------

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : **គង់ ផល្លៈ**

ហត្ថលេខា: -----------------------------------

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល
THE ARBITRATION COUNCIL

ឧបសម្ព័ន្ធនៃសេចក្ដីបង្គាប់លេខ ៤០/១១-យ៉ាង គំង (ខេមបូឌា) ហ្គាមេន

យោបល់ជំទាស់ទៅសេចក្ដីសម្រេចនៃសំណុំរឿង យ៉ាង គំង (ខេមបូឌា) ហ្គាមេន

ដោយអាជ្ញាកណ្ដាល អ៊ុំ សុទ្ធី

ដែលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក

ប្រការ ៣៧ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ក្រសួងការងារ និង បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ បានចែងថា " *ក្រុមអាជ្ញាកណ្ដាលត្រូវកត់ត្រារាល់សេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួន ក្នុងសេចក្ដីបង្គាប់មួយ ដែលត្រូវចុះហត្ថលេខារបស់អាជ្ញាកណ្ដាលទាំង ០៣ រូប ។* ***ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាកណ្ដាលណាម្នាក់មិនឯកភាពនឹងសេចក្ដីសម្រេចតាមមតិភាគច្រើននោះ គាត់អាចកត់ត្រាយោបល់ជំទាស់របស់គាត់ ធ្វើជាឧបសម្ព័ន្ធមួយក្នុងសេចក្ដីបង្គាប់នោះ*** " ។

យោងតាមប្រការនេះ ខ្ញុំ អាជ្ញាកណ្ដាល **អ៊ុំ សុទ្ធី** សូមផ្ដល់នូវយោបល់ជំទាស់ទៅនឹងហេតុផលនៃសេចក្ដីសម្រេចនៃសេចក្ដីបង្គាប់លេខ **៤០/១១-យ៉ាង គំង** ចំណុចវិវាទទី៦។ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃការជំទាស់ ដូចមានក្នុងសេចក្ដីអត្ថាធិប្បាយខាងក្រោមនេះ :

ចំណុចវិវាទទី ៦ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនប្ដូរកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់ទៅ កិច្ចសន្យាមានថិរវេលាមិន កំណត់ ចំពោះកម្មករនិយោជិតដែលធ្វើការលើសពី២ឆ្នាំ

ភាគីនិយោជកមានសិទ្ធិជ្រើសរើសប្រភេទនៃកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ ថិរវេលា ឬមានថិរវេលាមិនកំណត់ ដាក់ឱ្យកម្មករនិយោជិតអនុវត្តតាម។ នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះភាគីនិយោជកបាន ជ្រើសរើសយកកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា យកមកអនុវត្ត ហើយនៅពេលបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារ នេះម្ដងៗ និយោជក តែងតែទូទាត់ប្រាក់បំណាច់កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា ចំនួន ៥ ភាគរយ តាមមាត្រា ៧៣ កថាខ័ណ្ឌទី៦ នៃច្បាប់ស្ដីពីការងារជានិច្ច។ ចំពោះការបន្ត កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ ថិរវេលាសារជាថ្មីម្ដងៗ ក៏មានថិរវេលាមិនលើសពី ២ ឆ្នាំដែរ ។

ដូច្នេះខ្ញុំយល់ថា ការបន្តសារជាថ្មីនេះ គឺជាកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា ដដែល ។ ប្រសិនបើយើងសន្មត់ថា ការបន្តសារជាថ្មីនេះ មានថិរវេលាលើសពី ២ ឆ្នាំ ជាកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាមិនកំណត់វិញ។ នៅពេលបណ្ដេញចេញ និយោជកត្រូវទូទាត់ប្រាក់បំណាច់បណ្ដេញចេញឱ្យកម្មករនិយោជិតម្ដងទៀត ហេតុនេះនិយោជកត្រូវខាតបង់ប្រាក់ ២ ដង គឺ-១. បង់ប្រាក់បំណាច់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា ចំនួន ៥ ភាគរយ, ២. ត្រូវទូទាត់ប្រាក់បំណាច់បណ្ដេញចេញឱ្យទៅកម្មករនិយោជិតនោះ តាមកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាមិនកំណត់ ដដែលទៀត ។

ប្រសិនបើនៅពេលទូទាត់ប្រាក់បំណាច់បណ្ដេញចេញឱ្យទៅកម្មករនិយោជិត ហើយយើងបញ្ជាឱ្យកម្មករនិយោជិតសងប្រាក់បំណាច់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាចំនួន ៥ ភាគរយ ទៅនិយោជកវិញ ប៉ុន្តែ កម្មករនិយោជិតមិនមានលទ្ធភាពសងប្រាក់ ៥ ភាគរយនោះមកវិញ តើកិច្ចសន្យាការងាររបស់គាត់ជាប្រភេទកិច្ចសន្យាការងារអ្វីដែរ? ហើយគេត្រូវទូទាត់អត្ថប្រយោជន៍ឱ្យ កម្មករនិយោជិតនោះ តាមរបៀបណា? ។

THE ARBITRATION COUNCIL

ដូច្នេះខ្ញុំយល់ឃើញថា និយោជកមានកាតព្វកិច្ចទូទាត់ប្រាក់បំណាច់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា ៥ ភាគរយ ហើយការបង្កើតកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់បន្តសារជាថ្មី១ និងនៅពេលបញ្ចប់កិច្ចសន្យាម្តង១ និយោជកបានទូទាត់តាមច្បាប់ កិច្ចសន្យាថ្មីនោះ ទោះបីជាធ្វើច្រើនដង ហើយមានថិរវេលាសរុបលើសពី ២ ឆ្នាំ ក៏ដោយ នៅតែជាកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា ដដែល។

ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ នៅពេលបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា ម្តង១ និយោជកមិនបានទូទាត់ប្រាក់បំណាច់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា ចំនួន ៥ ភាគរយ ឱ្យទៅកម្មករនិយោជិតទេនោះ បើថិរវេលាសរុបនៃកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលាទាំងនោះ លើសពី ២ ឆ្នាំ នាំឱ្យកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ថិរវេលា នោះក្លាយទៅជាកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាមិនកំណត់។

សរុបមក ខ្ញុំយល់ឃើញថា ក្នុងចំណុចវិវាទទី៣ នេះ មិនគួរបង្ខាប់ឱ្យនិយោជក ឱ្យប្តូរកិចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ថិរវេលា ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាមិនកំណត់ទេ។

មាត្រា ៦៧ កថាខណ្ឌ ២ ចែងថា កិច្ចសន្យាការងារដែលធ្វើការងារធ្វើឡើង ដោយមានកំណត់ថិរវេលាកំណត់ពិតប្រាកដ មិនអាចមានរយៈពេលលើសពី ២ ឆ្នាំ បានឡើយ។ កិច្ចសន្យានេះ អាចបន្តសារជាថ្មី ម្តង ឬច្រើនដងបាន ដរាបណាការបន្តសារជាថ្មីនោះមានថិរវេលាអតិបរលាមិនលើសពី ២ ឆ្នាំ។

<u>ការបកស្រាយកិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាកំណត់ :</u>

-ភាគីអាចធ្វើកិន្យាការងារការងារម្តង តែថិរវេលាមិនលើសពី ២ ឆ្នាំ

-ភាគីអាចបន្តកិច្ចសន្យាការងារទៀតបាន តែដរាបណាការបន្តនោះ បន្តលើសពី ២ឆ្នាំ

ដូច្នេះ ពេលបញ្ចប់កិច្ចន្យានេះ គេត្រូវទូទាត់តាមមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ការងារ។

-ភាគីអាចបន្តកិច្ចន្យាថ្មីម្តង តែដរាបណាការបន្តសារជាថ្មីនេះ មិនលើសពី ២ ឆ្នាំ ហើយនៅពេលបញ្ចប់កិច្ចន្យានេះ គេត្រូវទូទាត់តាមមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ការងារ។

-ភាគីអាចបន្តកិច្ចន្យាថ្មីម្តងទៀត តែដរាបណាការបន្តសារជាថ្មីនេះ មិនលើសពី ២ ឆ្នាំ

ដូច្នេះ ការបន្តកិច្ចសន្យាម្តង១នេះ មិនឱ្យលើសពី ២ឆ្នាំទេ ហើយពេលបញ្ចប់កិច្ចន្យានេះ គេត្រូវទូទាត់តាមមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ការងារ។

សូមកុំយល់ច្រឡំពាក្យថា *ការបន្តច្រើនដង កុំឱ្យលើសពី ២ឆ្នាំ*។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១

ហត្ថលេខារបស់អាជ្ញាកណ្តាល

អ៊ឹង សុទ្ធិ